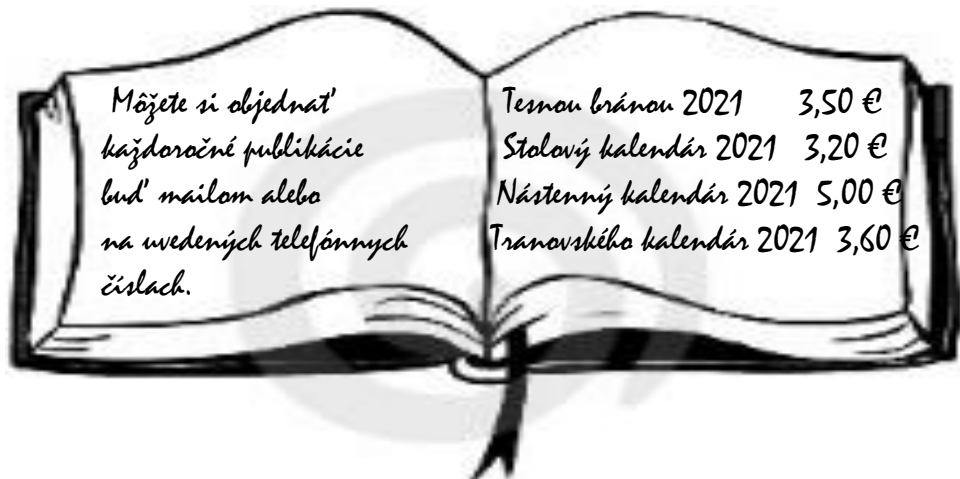

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na
Slovensku Galanta

LISTY GALANTSKÝM 6

Kázeň na 3. nedeľu pred koncom cirkevného roka, 8. novembra 2020

„Hľad'te, aby vás nikto nezviedol! Lebo mnohí prídu v mojom mene a budú hovoriť: Ja som Kristus, - a mnohých zvedú. Počujete o vojnách a zvesti o bojoch; hľad'te, aby ste sa nestrachovali. Lebo to musí byť, ale to ešte nie je koniec. Lebo povstane národ proti národu a kráľ'ovstvo proti kráľ'ovstvu, bude hlad a mor a miestami zemetrasenia. A všetko toto je počiatok bolesti. Vtedy vás budú sužovať, budú vás vraždiť a všetky národy budú vás nenávidieť pre moje meno. A vtedy sa mnohí pohoršia, budú sa navzájom udávať a nenávidieť. Povstane mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých. Pretože nepravosť vyvrcholí, ochladne láska mnohých. Lebo ako blesk vychádza od východu a svieti po západ, tak bude príchod Syna človeka. Preto bdejte, lebo neviete, v ktorý deň príde váš Pán.“

Mt 24,4b-12, 27+42

Tento týždeň sme si pripomínali pamiatku zosnulých, no kvôli pandémie celkom inakšie ako sme boli zvyknutí doteraz. Dnes svätíme už tretiu nedeľu pred koncom cirkevného roka a pomaly sa blížíme k jeho koncu. Ešte teda 3 nedele a tento starý cirkevný rok vystrieda nový. Posledné nedele cirkevného roka sa nesú v znamení smútku z konca, ale tiež aj v znamení nádeje nového života. Symbolický prechod zo starého k novému - cez smrť k životu. Niečo umiera, aby niečo nové začalo rásť. Umiera staré, aby nové prepuklo v gejzír života. Mali by sme sa nechať osloviť a viesť Duchom Svätým, aby sme si uvedomili, čo je nutné v tento vážny čas blížiaceho sa konca zmeniť v našich životoch. Je treba sa spamätať a spretrhať všetky spojivá, ktoré nám bránia, alebo nás brzdia, v nasledovaní a v očakávaní na Pána Ježiša Krista. „Lebo ako blesk vychádza od východu a svieti po západ, tak bude príchod Syna človeka“.

Znamená konca časov nás chcú upozorniť na záver dejín tohto sveta a náš koniec ale aj na Kristov príchod na konci vekov. Kristus príde a nikto nevie kedy. V Biblii nájdeme veľa príkladov znamenia konca časov a príchodu PJK k súdu. Evanjelista spomína tieto znamenia konca časov: „...mnohí prídu v mojom mene a budú hovoriť: Ja som Kristus, - a mnohých zvedú. Budete počuť o vojnách a zvesti o bojoch;...povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu, bude hlad a mor a miestami zemetrasenia...budú vás vraždiť a ...nenávidieť pre moje meno...neprávosť vyvrcholí, ochladne láska mnohých...“. Aj nám sa zdá, že ten čas prichádza? - Ved' i naša spoločnosť klesla akoby na samotné dno, k tomu ničivá epidémia Covidu -19 a iné pohromy burcujú našou zemou akoby v poslednom záchveve života. Áno, mnohí ľudia čakajú príchod Krista ako celosvetovú pohromu. Ako niečo, čo odrazu padne na svet a svet sa podvolí Jeho moci. Iní pozerajú po oblohe a hľadajú hviezdu, ktorá by im predpovedala znamenia konca časov. Ďalší skúmajú pohyb zeme a od nej odvodzujú katastrofálnu skazu biblických rozmerov. A ďalší zas upozorňujú na predpovede a splnené proroctvá, vypočítavajú dátumy ... avšak málokto počíta, že koniec sveta pre nás ako jednotlivcov prichádza v sekunde našej smrti. Pre mňa, keď zomriem, neexistuje už žiadna ekologická katastrofa, žiadne dátumy ani proroctvá. Vtedy bude pre mňa existovať len moja prítomnosť pred Božou tvárou.

Uvedomujeme si to? Uvedomujeme si, že koniec časov je blízko? Nemusí to byť celý svet stačí, že to budem ja na smrteľnej posteli. A odrazu budem stáť pred Kristom, aby som prijal odmenu dobra alebo odplatu zla. A preto nám evanjelista radí: **!...bdejte, lebo neviete, v ktorý deň príde váš Pán.**

Veľmi ma vždy prekvapia ľudia, ktorí povedia: „Ja na Boha teraz nemám čas. Ja budem na Boha myslieť, keď budem na dôchodku. Teraz musím zarábať, starať sa o rodinu, potrebujem kúpiť auto, postaviť dom atď...“ - Či nie sme aj my niekedy takí istí? Nemusí to byť pri nás možno až také markantné ako v tomto spomínanom prípade, ale neodsúvame Krista a Jeho ponuku byť spasení na druhé miesto?

Kdesi som počul príbeh o človeku, ktorí bol síce pokrstený, ale o Boha sa nezaujímal a nevedel o Ňom nič. Rodičia ho nevychovali vo viere. Dobré sa učil, venoval sa športu, na duchovné veci času nebolo. Život plynul a on sa stal lekárom. Ako lekár sa stretával so smrťou viac, ako hocikto iný, no nevedomoval si jej postupný príchod. Tá akoby sa týkala len tých druhých. Keď odišiel do dôchodku bolo sa treba venovať záľubám a koničkom, vnúcatám, či opraviť chalupu. Jednoducho nemal zase čas na Boha. A odrazu prišla smrť. Pri posteli, kde dokonával, sedel jeho kamarát, ktorý mu povedal: Nemal by si pomyslieť na Pána Boha? A on mu odpovedal: Nemám už čas – ja umieram.

Je smutné, bratia a sestry, a nesmierne tragické pre človeka, ak nepostrehne alebo odmietame ponúknutú Božiu ruku. Ak odmietame Jeho milostivú dlaň. Pán života a smrti nám nevyznačil do kalendára deň našej smrti a preto mali by sme byť pripravení kedykoľvek postaviť sa pred Neho a nieť zodpovednosť za svoj život. Je jasné, že pred Pánom Bohom sami neobstojíme. Nedá sa to. Naš hriech je taký veľký, že sa nedá zmazať žiadnymi dobrými zásluhami ani skutkami. Napriek tomu sa nemusíme báť a môžeme mať nádej, lebo ak sme uverili v Krista, v Božiu milosť a lásku, podľa Božích zasľúbení, môžeme dosiahnuť spasenie a život večný v Kristu.

Drahí bratia a milé sestry, téma dnešnej nedele a slová z dnešného evanjelia sa nám snažili priblížiť znameniami konca časov a druhý príchod PJK. Možno sme tomu všetkému celkom dobre neporozumeli. Ale ak sa hocikto z nás

pozrie na akúkoľvek svoju staršiu fotografiu a vzápätí sa pozrie do zrkadla, vtedy si uvedomí, čo je to znamenie konca časov pre neho osobne. Je ním každá vráska, ktorá robí náš život o čosi viac bohatším na zážitky, úsmevy, ale i starosti - je to ako ručička času, ktorá sa raz zastaví. Ak veríme v Pána Boha, On nás prevedie aj cez bránu smrti do večnosti, kde nás čaká večný život v Bohu a v radosti.

A na záver ešte jeden príbeh: Čítal som o starom zomierajúcom mužovi. Keď k nemu prišiel na návštevu kňaz, všimol si pri mužovej posteli prázdnu stoličku a spýtal sa ho, kto ho navštívil. Chorý mu povedal: "Ponúkol som toto miesto Ježišovi a rozprávam sa s Ním. Dlhé roky som mal veľké problémy s modlitbou, až mi raz priateľ vysvetlil, že modlitba je vlastne spôsob, ako sa rozprávať s Bohom. Navrhol mi, že si môžem predstaviť Ježiša, ako sedí na stoličke, rozpráva sa so mnou a počúva, čo hovorím. Odvtedy nemám problémy modliť sa." O niekoľko dní neskôr dcéra tohto muža prišla na faru, aby informovala kazateľa, že jej otec práve zomrel. "Pretože vyzeral pokojne" – povedala - „nechala som ho niekoľko hodín samého. Keď som sa však vrátila do izby, bol mŕtvy. Všimla som si zvláštnu vec. Hlavu nemal na posteli, ale na prázdnej stoličke, ktorá stála vedľa posteľe."

Bratia a sestry. I taký je život a umieranie s Kristom a v Kristovi. Amen.

Modlitba

Dobrotivý a láskavý Bože, nebeský náš Otče. Ďakujeme Ti, že sa neprestávaš k nám skláňať a my sa smieme k Tebe priblížiť a vyjadriť svoje túžby a potreby, ale predložiť aj bolesti a ťažkosti, s ktorými kráčame pozemskou cestou. Ďakujeme Ti, že nás dvíhaš, keď padáme a upravuješ naše kroky, keď blúdime. Skrze svoje slovo nás upozorňuješ aj na pomínutelnosť všetkého časného a teda aj na našu pomínutelnosť. Naplň nás, prosíme, silou viery, aby sme vedeli pretvárať svoj každodenný život v život Tebou vykúpených a zachránených a svojim životom svedčiť o tom, že berieme Tvoje slovo a Tvoje napomenutia vážne. Daj nám múdrosť, aby sme nepremárnili dni svojho života. Ďakujeme za vykupiteľské dielo v PJK a prosíme Ťa, ochraňuj a ved' nás dnes i v každej dobe a v každom čase. Amen

Mgr. Jaroslav Mlynár, námestný farár